

§ 27.

Retsplejelovens § 967 affattes saaledes:

Domme i Straffesager, afsagte af Sø- og Handelsretten, paaankes til Højesteret efter Reglerne i Kapitel 82.

§ 28.

Retsplejelovens § 968, sidste Stykke, affattes saaledes:

Overfor Kendelser og Beslutninger af Sø- og Handelsretten kan Kæremaal rejses til Højesteret i Overensstemmelse med foranstaaende Regler, jfr. § 967.

§ 29.

I Retsplejelovens § 998, 3die Stykke, udgaar Ordene „henholdsvis Sø- og Handelsrettens“.

§ 30.

Retsplejelovens § 1017 affattes saaledes:

Med Bøder fra 100 til 10 000 Kr. eller med simpelt Fængsel straffes den, som i Tale eller Skrift, beregnet paa at virke i en videre Kreds, forsætlig eller ved grov Uagtsomhed:

- 1) giver væsentlig urigtige Meddelelser om en Straffesag, der endnu ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, eller
- 2) lægger væsentlige Hindringer i Vejen for Sagens Oplysning eller uhildede Afgørelse.

§ 31.

I Retsplejelovens § 1023 indføres i 2den Linie efter Ordene „2 Landsdommere“: „en af de retskyndige Dommere ved Sø- og Handelsretten“. Som sidste Stykke tilføjes:

Til Hjælp ved Retsplejelovens Gennemførelse nedsættes af det fornævnte Udvalg et Retsraad paa 5 Medlemmer, valgte blandt eller udenfor Udvalgets Medlemmer. Retsraadet, der sammentræder mindst 1 Gang om Maaneden, har til Opgave mundtlig eller skriftlig at yde Dommere, Sagførere eller andre til Retsplejen knyttede Personer, der maatte ønske det, Raad og Vejledning ved Retsplejelovens nærmere Gennemførelse. Retsraadet, hvis Virksomhed ophører med Udgangen af 1922, er berettiget til at antage Medhjælp. De fornødne Beløb til Honorarer til Medlemmerne, til Medhjælp og Kontorfornødenheder samt Befordringsgodtgørelse m. v. bevilges paa Finansloven.

§ 32.

Retsplejelovens § 1031, 1ste Stykke, affattes saaledes:

De, som ved denne Lovs Ikrafttræden har Beskikkelse som Underretssagførere, har Ret til at møde for den Landsret som første Instans, under hvilken de ifølge § 126 hører, samt tillige for Sø- og Handelsretten i alle Sager, ligesom de, uanset om de ikke opfylder de i § 121 foreskrevne Betingelser, har Ret til, mod at aflægge den i § 123 ommeldte Prøve, at kræve Beskikkelse som Landsretssagførere. Det samme gælder de Amts- og Retsbetjentfuldmægtige, som ved Lovens Ikrafttræden opfylder Betingelserne for at blive Sagførere ved Underret, naar de tager Beskikkelse som saadanne, dog at Retten til at kræve Beskikkelse som Landsretssagførere er betinget af, at Begæring om saadan Beskikkelse indgives inden 2 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden.